

[Veistrup.]

om, at der her er et rigt Felt for Handelsstanden at arbejde paa. Det er naturligt, at man søger at sikre navnlig den enkelte Husmoder imod, at de smaa, knapt tilmaalte Husholdningspenge gives ud til Varer, som ernæringsmæssigt maaske slet ikke har den Værdi, som de skulde have eller udgives for at have — det forekommer mig at være en saare naturlig Ting. Men det er ikke alene for den enkelte, det har Betydning; det vilde ogsaa nationaløkonomisk betyde meget, om man kunde bringe dette Forhold ind under mere betryggende Former end hidtil. Vi er derfor ganske enige med Hensyn til Princippet i det foreliggende Forslag.

De enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg ikke hæfte mig ved, for jeg antager, at ogsaa den højtærede Minister er villig til at gaa ind i en Forhandling om Enkeltheder i Lovforslaget, og det kan jo saa være, at vi trods den Uvilje, den ærede konservative Ordfører (Fritze Teisen) lagde for Dagen, kan være saa heldige at faa ogsaa Det konservative Folkeparti med til Gennemførelse af et Lovforslag i denne Retning. Jeg forstaar Lovforslagets § 1, der handler om Raadets Sammensætning, saaledes, at Ministeren ønsker en vis Bevægelsesfrihed baade med Hensyn til Antallet af Medlemmer og med Hensyn til Udnævnelser, og det skal jeg ikke indvende noget som helst imod. Som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Andrea Brochmann) gjorde opmærksom paa, er der forskellige Institutioner, som har Indstillingsret; tillige skal Sundhedsstyrelsen være repræsenteret i Raadet, og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister tænkte sig Muligheden af, at der ogsaa indtraadte en Kemiker i Raadet. Men det er jo den Slags Ting, der kan drøftes i Udvalget.

Om det praktiske Resultat af dette Lovforslag om et Husholdningsraad muligvis skulde blive Oprettelsen af et Husholdningslaboratorium, et Statslaboratorium, som man har ytret Ønske om den ene Gang efter den anden gennem adskillige Aar — det er jo snart mange Aar, dette Spørgsmaal har staaet paa Dagsordenen —, skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig om. Men jeg ser ikke rettere, end at man gennem en Lov som den foreslaaede, hvis den bliver ført ud i Livet paa forstandig Maade, rækker de danske Husmødre en hjælpende Haand. Et saadant Raad vil ganske sikkert kunne være til megen Vejledning og Støtte i Husholdningssager i det daglige Liv, og det saa meget mere, som Lovforslaget forudsætter, at Resultaterne af de Undersøgelser, der

finder Sted, skal offentliggøres, hvorved de bliver tilgængelige for alle Husmødre. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører for de Konservative udtalte Formodning om, at naar Lovforslaget havde faaet den Form, det har, skyldtes det, at der ikke var tilstrækkeligt Samarbejde mellem Ministeriets Medlemmer. Jeg vil dog mene, at med Hensyn til Husholdnings- og Ernærings-spørgsmaal er man lige interesseret i at faa en god Ordning, hvad enten man hører til Socialdemokratiet eller til Det radikale Venstre — Mad skal man dog i hvert Fald have, hvilket Parti man saa tilhører.

Jeg anbefaler, som sagt, det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for den Tilslutning, som Ordførerne for Socialdemokratiet (Andrea Brochmann) og Det radikale Venstre (Veistrup) har givet Lovforslaget, og jeg takker Venstres Ordfører (H. C. Andersen) for den Forhandlingsvilje og den Forstaaelse af Spørgsmaalet, han gav Udtryk for.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, at der ikke medfølger nogen Oplysning om, hvad en Lov som den foreliggende vil komme til at koste. Saadanne Oplysninger er det imidlertid umuligt at give. Selve Nedsættelsen af Raadet vil jo ikke komme til at koste ret meget, idet det er Meningen, at Raadets Medlemmer ikke skal oppebære nogen Løn. Det er muligt, at der vil blive nogen Udgift til Formanden og til Sekretariatet; men det er meget smaa Beløb, det her drejer sig om, og det er jo Bevillinger, man maa tage Standpunkt til paa Finansloven. I øvrigt vil Rigsdagen stadig komme til at tage Stilling i hvert enkelt Tilfælde, hvor der maatte blive Tale om Udgifter, saaledes at Rigsdagen her har den fulde Myndighed til at sætte Grænserne. Det ærede Medlem gav Udtryk for det Haab, at man skulde kunne naa det samme Maal paa en lettere Maade. Hvis det skulde vise sig, at det ærede Medlem kan fremkomme med gode Ideer i den Retning, er jeg rede til at gaa ind i Forhandling om en hvilken som helst god Idé, idet det jo ikke her drejer sig om et Spørgsmaal, der skal løses paa een eneste, ganske bestemt Maade. Men jeg maa dog sige — ogsaa i Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede konservative Ordfører —, at det bør erindres, at Frem-